

काले युगांतकाले कुद्धोतकः प्रजाअभिउद्दिश्य यथा धावति तथा अभ्यधावत् ॥ ९ ॥ अंकेन कटिप्रदेशेन समार्यो भार्याशब्दोयोषिन्मात्रवाची ॥ एकया योषिता सहितौ ॥
यद्वा विराधस्येदं निंदोक्तिरूपमेव वाक्यं ॥ १० ॥ तदेवाह ॥ कथमिति ॥ प्रमदया एकया सह द्वयोर्वासः कथंचेत्यन्वयः ॥ ११ ॥ अतएवाह ॥ अधर्मचारिणौ मुनिदूषकौ मु
निवेषविरुद्धशरचापासिधारणात् एकभार्यारक्तत्वाच्च ॥ अतएव पापौ ॥ तयोर्भृत्युत्पादनाय विराधः स्वयमेव स्वस्वरूपमाह ॥ अहमिति ॥ १२ ॥ १३ ॥ मृधे युद्धे ॥ १४ ॥

अभ्यधावत्सुसंकुद्धः प्रजाः कालइवांतकः ॥ सरुत्वाभैरवंनादंचालयन्निवमेदिनीं ॥ ९ ॥ अंकेनादायवैदेहीमपक्रम्यतदाव्रवीत् ॥ यु
वांजटाचीरधरोसभार्योर्क्षीणजीवितौ ॥ १० ॥ प्रविष्टौदंडकारण्यंशरचापासिपाणिनौ ॥ कथंतापसयोर्वाचवासः प्रमदयासह ॥ ११ ॥
अधर्मचारिणौपापौकौयुवांमुनिदूषकौ ॥ अहंवन्मिदं दुर्गविराधोनामराक्षसः ॥ १२ ॥ चरामिसायुधो नित्यमृषिमांसानिभक्षयन् ॥
इयंनारीवसरोहाममभार्याभविष्यति ॥ १३ ॥ युवयोः पापयोश्चाहंपास्यामिरुधिरंमृधे ॥ तस्यैवंब्रुवतोदुष्टं विराधस्यदुरात्मनः ॥ १४ ॥
श्रुत्वासगर्वितंवाक्यंसंभ्रान्ताजनकात्मजा ॥ सीताप्रवेपितोद्वेगात्प्रवातेकदलीयथा ॥ १५ ॥ तांदृष्ट्वाराधवः सीतां विराधांकगतांशुभां ॥
अव्रवील्लक्ष्मणंवाक्यंमुखेनपरिशुष्यता ॥ १६ ॥ पश्यसौम्यनरेन्द्रस्यजनकस्यात्मसंभवां ॥ ममभार्याशुभाचारां विराधांकेप्रवेशि
तां ॥ १७ ॥ अत्यंतसुखसंवत्सराजपुत्रींयशस्विनीं ॥ यदभिप्रेतमस्मासुप्रियंवरवृत्तंचयत् ॥ १८ ॥ कैकेय्यास्तुसुसंवृत्तंक्षिप्रमद्यैव
लक्ष्मण ॥ यानतुष्यतिराज्येनपुत्रार्थेदीर्घदर्शिनी ॥ १९ ॥

सगर्वितं भावे निष्ठा सगर्वमितियावत् ॥ उद्वेगाद्ब्रूयात् ॥ १५ ॥ परिशुष्यता शोकसंकुचितेन मुखे
नोपलक्षितइवा ॥ १६ ॥ प्रवेशितां विराधेनेतिशेषः ॥ १७ ॥ अस्मासुविषये यदुःखं कैकेय्या वने संपादनीयतयाऽभिप्रेतं यत्स्वप्रियं वरवृत्तंच तत् क्षिप्रमद्यैव सुसंवृत्तं सिद्धं ॥ या
पुत्रार्थे पुत्रप्रयोजननिमित्तं राज्येन राज्याभिषेकमात्रेण न तुष्यति दीर्घदर्शिनी अस्मन्नाशेन स्वपुत्रस्य चिरं राज्यं पश्यन्ती ॥ १८ ॥ १९ ॥